

PAASPROGRAMMA 2023 CGK-Vrouw

Christus in mijn plaats

Gedicht

God schiep de mens volmaakt en naar Zijn Beeld
Bekwaam om steeds Zijn Schepper eer te geven.
't Was licht in zijn verstand, in heel zijn leven,
Hij was met schone gaven ruim bedeed.

Ja, Adam viel God af, en wij in hem...
In zonden zijn w' ontvangen en geboren.
Aan onze kant is 't reddeloos verloren.
Wie wil er nu nog luisteren naar Gods stem?

Daartoe gaf Hij Zijn eigen lieve Zoon,
Die voor de Zijnen schuld en straf wou dragen.
Zij worden, naar Gods eeuwig welbehagen,
Als paalen ingezet in Jezus' kroon

Zingen: Uit aller mond 28: 3

'k Lag machteloos gebonden:
Gij komt en maakt mij vrij!
Ik was bevlekt met zonden:
Gij komt en reinigt mij!
Het leven was mij sterven,
tot Gij mij op deed staan.
Gij doet mij schatten erven,
die nimmermeer vergaan.

Lezen: Psalm 40: 7-9

Zingen: Psalm 40: 4 OB

Brandofferen, noch offer voor de schuld,
Voldeden aan Uw eis, noch eer.
Toen zeid' ik: "Zie, ik kom, o Heer";

De rol des boeks is met Mijn Naam vervuld,
Mijn ziel, U opgedragen,
Wil U alleen behagen.
Mijn liefd' en ijver brandt;
Ik draag Uw heil'ge wet,
Die Gij den sterv'ling zet,
In 't binnenst' ingewand."

Zingen Psalm 40: 4 NB

Het is geen offervuur wat U behaagt,
Gij wilt, Heer, dat ik naar U hoor
en zelf ontsluit Gij mij het oor:
Gij hebt alleen gehoorzaamheid gevraagd.
Mijn God, ik draag uw wetten,
om op uw wil te letten,
gedurig bij mij om.
Het boek schrijft over mij.
Gij hoordet hoe ik zei:
"O Heere, zie, ik kom!"

Gedicht: Nazareth

Een jongen
die hier balken droeg
en met een harde hamer sloeg
met elke slag
werden de plannen vaster,
zijn voeten zijn op pad gegaan
berg af, berg op
tot hij weer balken droeg
en er een harde hamer sloeg,
met elke slag
handen en voeten vaster.

Lezen: 2 Korinthe 5: 21

Johannes 3: 16

Zingen: Uit aller mond 77: 1 en 3 (Melodie: psalm 42)

Diep, o God, in 't stof gebogen,
schuldig voor Uw hoog gericht,
zondig in Uw heil'ge ogen,
dekt de schaamt' ons aangezicht.
Maar, geloofd zij Uw gena:
Jezus stierf op Golgotha;
voor een wereld, diep verloren,
gaf Gij Uwe Eengeboren'.

Jezus, Uw verzoenend sterven
blijft het rustpunt van ons hart.
Als wij alles, alles derven,
blijft Uw liefd' ons bij in smart.
Och, wanneer mijn oog eens breekt,
't angstig doodsweet van mij leekt,
dat Uw bloed mijn hoop dan wekke
en mijn schuld voor God bedekke!

Lezen: Johannes 19: 28-30

Gedicht: Volbracht!

'Het is volbracht', riep Jezus aan het kruis.
En zie, een moordenaar kwam eeuwig thuis.
'Het is volbracht'. Nooit was zo'n heerlijk woord
voor een verloren zondaar nog gehoord.

O, welk een schat ligt in het woord 'Volbracht'.
Het klonk aan 't eind van Jezus' lijdensnacht.
Hij had de wet van God volmaakt vervuld
in grote liefde en eindeloos geduld.

'Het is volbracht', klonk daar op Golgotha.
Nu is er voor een zondaar nog genâ.
Voor wie gelooft in Zijn gerechtigheid,
is straks een plaats bij Hem in heerlijkheid.

En nimmer kan en mag hier nog iets bij.
'Het is volbracht'! O wonder, ook voor mij!

Zingen (of als gedicht): Opwekking 260

Het is volbracht, komt laat ons binnengaan
De weg is open en de wet vervuld
Hij heeft betaald en met Zijn eigen bloed
Heeft Hij ons vrijgekocht van elke schuld

Het is volbracht, en zie de satan vlucht
Zwicht voor de overmacht van onze Heer
Het is volmaakt, het offer dat Hij bracht
In Christus is er nu geen aanklacht meer

Het is volbracht, en in Zijn lijdensweg
Nam Hij de ziekten in Zijn lichaam aan
En door Zijn pijn en Zijn gebrokenheid
Brengt Hij ons vrede en genezing aan

Het is volbracht, het Lam van God alleen
Is tot in eeuwigheid ons loflied waard
In Jezus' naam, bekleed met Zijn gezag
Zal Zijn gemeente heersen hier op aard.

Lezen: Markus 16: 9-11

Zingen: Uit aller mond 82: 1

Wees gegroet, gij eersteling der dagen,
Morgen der verrijzenis!
Bij wiens licht de macht der hel verslagen
En de dood vernietigd is!
Heere Jezus, Trooster aller smarten!
Zon der wereld! schijn in onze harten,
Deel ons zelf de voorsmaak meê
Van der zaalgen sabbats-vreê.

Gedicht: De Emmaüsgangers

Hoe droevig was hun hart gesteld!
De bloedstad hadden zij verlaten.
Hun meester stierf door woest geweld,

Hij was gekruisigd door soldaten.
Nu was 't gedaan, niets kon meer baten.
Het wrede vonnis was geveld.

Zij gaan nu moedeloos hun pad
en spreken over wat zij zagen.
Hun hoop verging in Davids stad,
hun hart is vol van bange vragen:
Hoe konden priesters dit verdragen:
Hij dood, Die niets misdreven had!

Zij hoopten dat Hij redding bracht,
aan Israël in grote noden;
Verlossing na een lange nacht,
als Koning van het volk der Joden.
Maar deze hoop was weg gevloeden,
zij hadden tevergeefs gewacht.

Een vreemdeling komt bij hen gaan,
Hij zal de mannen ondervragen,
Waarom hun ogen droevig staan
en waarom zijn ze zo verslagen?
Zij spreken van de laatste dagen
en zien de vreemde vragend aan.

Dan spreekt de vreemdeling met klem
wat van de Christus was beschreven.
De schriften wezen al op Hem,
Profeten door de Geest gedreven.
Getuigden, dat Hij Zich zou geven
als losprijs voor Jeruzalem.

Zijn woorden schijnen als een licht,
hun koude harte gloeiend branden.
De tafel wordt hen toegericht,
Hij breekt het brood nu met Zijn handen.
Toen braken plotseling hun banden:
Ze zagen klaar Zijn aangezicht.

Toen wisten zij: Die dood was leeft!

Gods werken zullen nimmer falen.
Hij is 't Die overwonnen heeft.
Zij zien op Hem, hun ogen stralen.
Dat wonder moeten zij verhalen:
Hun dode Meester, hoor Hij leeft!

Of:

Gedicht: De Emmaüsgangers

Verslagen en ten diepst bedroefd
op onze tocht naar Emmaus.
We konden het niet begrijpen
waarom juist hij zo moest lijden.

Iemand als hij, die ons wilde bevrijden.
Die ons vertelde over goed en kwaad,
maar ook over genade en vergeven.
Een stralend licht in ons bestaan.

Hoe moeten wij nu verder gaan?
De moedeloosheid in ons lopen.
Dan is daar die vreemdeling,
die niets van alles zegt te weten.

Maar toch legt hij ons alles uit,
zodat ons hart van liefde brandt.
We vragen hem om te blijven
en om samen met ons te eten.

Dan breekt hij brood en bid met ons.
De ogen gaan ons dan open.
Herkenning 't is de Christus zelf
die met ons mee is komen lopen.

Zingen: Uit aller mond 85: 1 en 2

Daar juicht een toon, daar klinkt een stem,
die galmt door gans' Jeruzalem;
een heerlijk morgenlicht breekt aan:

De Zoon van God is opgestaan!

Geen graf hield Davids Zoon omkneld,
Hij overwon, die sterke Held.
Hij steeg uit 't graf door Vaders kracht,
want Hij is God, bekleed met macht!

Lezen: 1 Korinthe 15: 1-4

Gedicht: Wie is toch Deze?

't Is Deze Jezus, Die aan het eind der dagen
met groot bazuingeschal,
komt op de wolken als een zegewagen,
als Rechter van 't heelal.

't Is Deze, Die de kerk met groot verlangen
reeds hier ziet tegemoet,
om straks volmaakt het loflied aan te vangen:
'Hij kocht ons met Zijn bloed'.

'Ja, Deze heeft voor ons zijn bloed doen vloeien',
zo klinkt het voor de troon.
'Zijn gloriekroon zal nu voor eeuwig bloeien,
want Deze is Gods Zoon.'

Zingen: Psalm 98: 1 en 2 OB

Zingt, zingt een nieuw gezang den Heere,
Dien groten God, Die wondren deed.
Zijn rechterhand, vol sterkt' en ere,
Zijn heilig' arm, wrocht heil na leed.
Dat heil heeft God nu doen verkonden,
Nu heeft Hij Zijn gerechtigheid,
Zo vlekkeloos en ongeschonden.
Voor 't heidendom ten toon gespreid.

Hij heeft gedacht aan Zijn genade,
Zijn trouw aan Isrel nooit gekrenkt.

Dit slaan al 's aardrijks einden gade,
Nu onze God Zijn heil om schenkt.
Juich dan den Heer' met blijde galmen,
Gij ganse wereld, juich van vreugd.
Zing vrolijk in verheven psalmen
Het heil, dat d' aard' in 't rond verheugt.

Zingen: Psalm 98: 1 en 2 NB

Zingt een nieuw lied voor God den HEERE,
want Hij bracht wonderen tot stand.
Wij zien Hem heerlijk triomferen
met opgeheven rechterhand.
Zingt voor den HEER, Hij openbaarde
bevrijdend heil en bindend recht
voor alle volkeren op aarde.
Hij doet zoals Hij heeft gezegd.

Ja Hij is ons getrouw gebleven,
Hij heeft in goedertierenheid,
naar de belofte eens gegeven,
het huis van Israël bevrijd.
Zijn volk is veilig in zijn handen.
Hij heeft zijn heerlijkheid ontvouwd.
Zo werd tot in de verste landen
het heil van onze God aanschouwd.

Lezen: Openbaring 7: 9-17

Zingen: Schriftberijming 33: 1,2 en 3:

Wie zijn het die daar komen
in stralend wit gekleed?
Hun rouw is weggenomen -
de maaltijd is gereed!
Zij komen, groot en klein,
uit angst en uit verdrukking,
en zingen in verrukking;
voorbij is alle pijn!

Zij hebben hun gewaden
gewassen in het bloed:
het Lam heeft in genade
voor hen de schuld geboet!
Hun lied klinkt hoog van toon,
want dag en nacht vereren
zij God, de Heer der heren,
lofzingend voor de troon!

Gods tent zal bij hen wezen,
Hij zelf: de Vredevorst!
Daar zal geen hitte wezen,
geen honger en geen dorst;
daar zal met stok en staf
het Lam de schapen weiden,
naar water hen geleiden -
hun tranen wist Hij af!

Stem: En daarom zingen wij Hem toe:

Zingen: Uit aller mond 88: 1,2 en 3

U zij de glorie, opgestane Heer
U zij de victorie, nu en immer weer
Uit een blinkend stromen, daalde d'engel af
Heeft de steen genomen, van 't verwonnen graf
U zij de glorie, opgestane Heer
U zij de victorie, nu en immer meer

Zie hem verschijnen, Jezus, onze Heer
Hij brengt al de Zijnen, in Zijn armen weer
Weest dan volk des Heren, blijde en welgezind
En zegt telkens kere, Christus overwint!
U zij de glorie, opgestane Heer
U zij de victorie, nu en immer meer

Zou ik nog vrezen, nu Hij eeuwig leeft
Die mij heeft genezen, die mij vrede geeft
In Zijn goddelijk wezen, is Zijn glorie groot

Niets heb ik te vrezen, in leven en in dood
U zij de glorie, opgestane Heer
U zij de victorie, nu en immer meer

Einde

Gedichten van: M. Nijse
M.A. Groeneweg-de Reuver
C. de Priester
R. Arends
J. Zijlstra

Meditatie:

Maar, nu Christus is opgewekt uit de doden als eersteling.

Afgelopen jaar ontmoette ik een Hervormde broeder in het hospice. Hij vertelde hoe in dat jaar het Paasfeest hem bijzonder had aangesproken. Hij wist toen nog niet dat hij ernstig ziek was.

We kwamen te spreken over zondag 17 uit de Catechismus, die gaat over de opstanding van Christus en wat dat voor ons betekent.

Jezus is gestorven. Kruis en graf zijn werkelijkheid geworden en er is een doodse stilte die drie dagen duurt. In die stilte vindt het gevecht van Jezus met de dood plaats. Maar dan op de derde dag: Jezus is opgestaan. Hij heeft gewonnen! De dood is dood. De dood is voor ons die in Christus geloven dood, een eeuwig leven hebben we. Nu al.

Door die overwinning van de dood door Christus mogen we delen in zijn gerechtigheid. We staan weer in de goede verhouding met God. Door het werk van Jezus zijn we vrijgesproken, leven we. Dood, waar is je prikkel? Want alles, álles is voldaan.

Is dit geen grote reden om dankbaar te zijn? We mogen en kunnen door Christus' opstandingskracht gaan leven tot eer van God. We worden opgewekt tot een nieuw leven, waarin we meer en meer vervuld worden met Gods leven. Christus leeft in ons, Hij heiligt ons. Hij heiligde zelfs de moordenaar aan het kruis, die Hem vroeg aan Hem te denken (Lucas 23 : 42) en die geen aards leven meer voor zich had waarin hij God kon eren. Toch mocht ook hij delen in de opstanding.

En dan komt er nog een groot en mooi geschenk: De opstanding van Christus als onderpand van onze opstanding. Jezus is opgestaan, als eersteling, wij volgen. Ons lichaam wordt verheerlijkt en gelijkvormig aan zijn lichaam. Het wordt een lichaam zonder handicap, zonder ziekte, zonder leed, een volmaakt lichaam. Ook dan leven we tot eer van God.

De broeder stak grif zijn handen uit naar al die mooie geschenken van Christus. Bang voor de dood was hij niet. Christus is er immers, Hij is niet dood. En wie in Hem gelooft, heeft eeuwig leven.

Andry de Jong - Jongbloed